

ความสนุกของการท่องเที่ยว อยู่ที่การเดินทาง (?)

อาทิตย์ ติงวอล
สำนักพิมพ์ภาคประชาสังคม อ.อ.ก.

ความ เดิมตอนที่แล้ว เรา...ในฐานะแห่งบุตร และธิดา
สุดต่านบรูไนได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดีจาก
พนักงานที่ลานจอดรถทางรถไฟคุณหมิง รู้สึกปลาบปลื้มใจเป็น
อย่างยิ่ง เข้านี้เรากลุ่มตาดั้งขึ้นมาด้วยเสียงตามสายหวานๆ ไม่รือคมาก
รู้สึกตัวอีกทีก็ถึงที่หมายที่สถานีรถไฟลี่เจียงแล้ว (丽江火车站)
คนขับขั้บนี้มิใช่ได้แะ หลับสนิทตลอดคืน (น้ำลาย) ไม่ซึมเปื้อนด้าน
ไหนเลย ไซ้ครับ เราอยู่กันที่เมืองลี่เจียง (丽江) เป็นเมืองที่ขั้บขึ้น
มาทางเหนือของคุณหมิงเล็กน้อย ได้ยินเสียงล้อเสียงเล่าอ้างมานาน
แล้วว่า ธรรมชาติของที่นี่คือสุดยอดมาก ทางที่มงานก็เลยใส่โปรแกรม
ชมธรรมชาติไว้แน่นอนยาวตลอด 2 วันต่อจากนี้ แต่ก่อนที่จะไปถึง
จุดนั้น เรารีบเข้าที่พักเพื่อแปลงร่างกันก่อนดีกว่า เพราะเหนียวเกิน
ทนแล้ว

ทันทีที่เดินออกมาด้านหน้าของสถานีรถไฟ บรรดาพี่ๆ
แฟนคลับ และสื่อมวลชนก็ดาหน้ากันมาห้อมล้อมอย่างอบอุ่น พร้อม
ตะโกนขायท์วัวร์ และแพ็คเกจเดินทางท่องเที่ยวในเมืองลี่เจียงกันอื้อ
อึงไปหมด คนที่นี้คือเก่ง และไม่สนใจด้วยว่าเราจะมาจากไหน เพราะ
พี่แกประเคนภาษาจีนใส่รั้วๆ รั้วแบบไม่เห็นใจคนเดินทางไกลที่ตื่นเช้า
เลย สิ่งหนึ่งที่ดีใจเมื่อมาที่นี้คือ เราเจอชาวต่างชาติบ้างแล้ว ที่ใช้คำ
ว่า “บ้าง” เพราะเป็นส่วนน้อยเหลือเกิน น้อยจนว่าแห้ว ไม่มีใครคิดจะ
มาผจญภัยแบบเราบ้างเลยหรือ เมืองท่องเที่ยวณะ...นั่นไม่ใช่ประเด็น
ประเด็นคือเราวางแผนไว้ว่ามาถึงจุดนี้แล้วจะนั่งรถเมล์ไปที่เมือง
โบราณลี่เจียง หรือ 丽江古城 (ลี่เจียง กู่เจิง) ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยว
และช้อปปิ้งที่น่าจะดูเมือง ครึกครื้น และเก๋ที่สุดย่านนี้แล้ว (จริงๆ
แล้วมี 古城 อีกที่หนึ่งทางเหนือขึ้นไปอีก) ที่พักของเราก็อยู่ในนี้ด้วย

และอย่างที่ทราบกันดีว่า รถเมล์ของจีนราคาถูกมาก 1 หยวนตลอดสาย (ประมาณ 5 บาท) ใครจะไม่อยากใช้บริการ แต่พอดูจากคู่แข่งที่ยืนรอรถกันตรงป้ายรถแล้วก็เหนื่อยใจ ไม่รู้ว่ากว่าจะได้ขึ้นจะต้องรอไปอีกกี่คัน แขงคิวกันหน้าตาเฉยก็อย่างละดูบนุหรือกันคว้นโขมงก็อีกอย่าง ไม่สามารถทนยืนอยู่ตรงป้ายรถได้นานก็ต้องเดินเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ไหนจะพี่ๆ สื่อมวลชนที่คอยดักล้มภาษณ์เราอีก จนชาวเราเริ่มจะทนไม่ไหว ขอใช้เงินแก้ปัญหาตามสไตล์คนมีสตางค์

เราเบนเข็มไปที่รถตู้เช่า (出租车 ซูจูเซอ) ที่เรียงรายกันอยู่ตรงลานจอดรถห่างออกไปจากสถานีเล็กน้อย จากการสังเกตพบว่าเป็นการเช่าแบบทางเดียวกันไปด้วยกัน แต่ถ้าอยากเสียเงินมากกว่านั้นก็เอาแบบเช่าเหมาลำก็ได้ แต่แบบทางเดียวกันไปด้วยกันจะมีที่นั่ง 10 ที่ ที่ละ 10 หยวน ณ ตอนนั้นรู้สึกว่าจะแพง ระยะเวลาที่ไม่ไกลมาก น่าจะได้ถูกกว่านั้นนะ ทำไปทำมาก็ยังไม่ปลงใจที่รถตู้เช่า จนเวลาล่วงเลยไป ซักทนนไม่ไหว เหนื่อยเต็มที่แล้ว นานที่มีเท่าไรก็จัดไปไม่ต้องกังวลเรื่องถูกแพง โบกแท็กซี่ซะเลยจ้า แนนนอน แท็กซี่ไม่ปฏิเสธเรา และคิดค่าเดินทางตามมิเตอร์สตาร์ที่ประมาณ 6 หยวนเห็นจะได้ สบายกายสบายใจ นั่งรถไปก็ชวนคนที่คนขับ (ผู้หญิง) คุยไปเบาๆ ก็ได้รู้ว่าเป็นชนเผ่าหนึ่งของจีน ไม่ได้เป็นคนเมืองแท้ๆ แถมชื่อแก๊งๆ ยากซะด้วย แต่อัยยาคัยดีมากๆ ระหว่างนั้นก็แอบมองมิเตอร์เป็นระยะๆ อู๊... 29 หยวนแล้วละยังไม่ถึงเลยอีกนิดเดียวเอง แล้วก็ผ่านระยะ 30 หยวนมาจนได้ นั่นแปลว่า ถ้าเรานั่งรถตู้เช่ามาตั้งแต่แรกเราก็จะจ่ายแค่คนละ 10 หยวนแล้ว (บ้ำที่สุดเลย) ด้วยความที่ประทับใจคนที่คนขับมากก็เลยแถมทิปให้แกไปเล็กๆ น้อยๆ เป็นสินน้ำใจ

เอาละ ตอนนี้อยู่กันที่ 丽江古城南口 (ลี่เจียง กู่เจิงหนานโข่ว) หรือประตูเมืองโบราณฝั่งทิศใต้ คนจ้อแจเจี้ยวจิวพอสมควร นี่ขนาดยังเช้าอยู่นะ พอเดินข้ามถนนมาก็ยืนงงกันเล็กน้อย เพราะในข้อมูลที่หามาคือว่า เราจะต้องจ่ายค่าเช่าเมืองโบราณแบบเหมาคนละ 80 หยวนเลยนะ ! แล้วก็จะได้บัตรแข็งประทับตราและวันที่มา ลักษณะจะเหมือนเป็นบัตรเบ่ง เอาไว้สามารถเข้าออกที่นี่เมื่อไรก็ได้ เพราะถ้าไม่อย่างนั้นจะต้องจ่ายเป็นรายเข้าออก เข้าที่จ่ายที่ไม่เอาด้วยหรอก... แถมโดนกดดันมาว่า ถ้าไม่จ่ายจะมีแก๊งชายชุดดำหน้าโหดๆ คอยเรียกเก็บเงินหน้าทางเข้า ใ้อเราก็ปอดแหกเนาะจ่ายๆ ไปเถอะ แต่ไม่ยักเห็นแก๊งชายชุดดำที่ว่า มีหน้าซ้ำๆ นูอเก็บเงินค่าเข้าก็ดูจะไม่ค่อยใส่ใจกับการเก็บเงินเท่าไร นี่ถึงขั้นเดินหน้าซื่อตาใสเข้าไปเอาเงินให้เลยนะ ทำให้รู้สึกว้า “หรือไม่จ่ายก็ได้...” ในหัวอยู่ตลอดเวลา ช่างเถอะ เราคนไทยใจซื่อ อะไรที่จะกระทบกับชื่อเสียงประเทศในฐานะของตัวแทนประเทศขนาดนี้ก็อย่าทำดีกว่า (ว่าไปนั่น)

ภายในเมืองโบราณแห่งนี้สวยงามมากจริงๆ สถาปัตยกรรมต่างๆ มีความเก่าแก่ผสมผสานความทันสมัยอย่างลงตัว ร้านรวง ณ ตอนนี้ก็ยังไม่เปิดเต็มที่ มีแต่ร้านอาหารเช้าเท่านั้นที่เปิดให้บริการแล้ว และที่สำคัญคือ ที่นี่มีที่พักกระจายอยู่โดยทั่ว พลาดจากตรงไหนก็ไปหาที่ใหม่ได้เลย ประเด็นอยู่ตรงที่ที่พักของเราหายากมากจนหาไม่เจอ อาจจะด้วยความที่เรายังใหม่กับตรอกซอกซอยในเมืองนี้ก็ได้มั้ง Google Map หรือแอปแผนที่ท้องถิ่นก็ไม่ช่วยอะไร เดินลากกระเป๋าวนกันอยู่นานสองนาน (พื้นถนนที่นี่ปูด้วยอิฐก้อนใหญ่ๆ ขรุขระๆ ใครจะนำกระเป๋าลากมาลากสวยๆ ขอให้คิดใหม่ได้เลย) จนต้องไปถามสาวน้อยพนักงานของที่พักแห่งหนึ่ง ถึงอย่างนั้นเจ้าตัวยังสงสัยว่าที่ที่เราจะไปนี่มันอยู่ตรงไหน ไม่เคยได้ยิน...หน้าซื่อสิครับ โดนหลอกเหอหะ ไม่มั้ง แต่สุดท้ายน้องเขาก็พาเราลัดเลาะไปตามตรอกในเมืองโบราณจนเจอจนได้ ดูจากสภาพแล้วก็ไม่สงสัยแล้วว่าทำไมถึงหาไม่เจอ...

Small Tips

จริงๆ แล้วแท็กซี่ในภาษาจีนจะใช้คำว่า 的士 (ดีซือ) เป็นคำทับศัพท์ และใช้กันในฮ่องกงซะเป็นส่วนใหญ่ คำว่า โบกแท็กซี่ จะใช้คำกริยา 打的 (ตาดี้) ออกแนวคำสั่งแล แต่ในความเป็นจริงคนท้องถิ่นใช้คำว่า 出租车 (ซูจูเซอ) แปลตรงตัวว่า รถเช่า ซึ่งที่เจอมากที่สุดก็แท็กซี่ทั้งรถตู้เช่านั่นนะ ป้าย “ว่าง” ของแท็กซี่ใช้คำว่า 空车 (คังเชอ) แปลว่า รถว่าง ถ้ามีผู้โดยสารแล้วจะขึ้นว่า 有人 (โหย่วเหริน) แปลตรงๆ เลยคือ “มีคน” ให้จำไว้ว่าแท็กซี่ลี่เจียงป้ายว่างจะสีเขียว ไม่ว่างจะสีแดง (แล้วใครจะไปรู้ว่าเมืองอื่นมันจะสลับสีกัน...เอาไว้จะเล่าให้ฟังในโอกาสถัดไป สะพริงมาก)